

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

S. Maioli Abbatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-43699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-43699)

Item in ad-
ultera vxo-
rem.

rei tam celebris fama toto regno diffusa est, ut in-
que diximus, rex Pipinus illac iter faciens, aliquot
miserit percunctatum, num hæc ita se haberent. Illi
autem ad regem & proceres, quæ auditione & oculis
compererant, bona fide retulerunt.

VITA S. MAIOLI ABBATIS. EX I.
qua est ab Odilone presbytero conscripta. Successor
hic Ademaro anno Dom. 944. peruenit, & regnavit
annum 993. numeraturq; quartus cenobij Glau-
censis Abbas.

11. Maij,

Beatissimus Maiolus præclaro stemmate ortus
& à nobilibus parētibus ab ipsa infantia
vigili cura nobiliter educatus, postquam
tu & providentia Dei totum adolescentiæ tempus
sine vlllo castitatis dispendio transegit, successore
accedente ætate Lugdunum profectus est, ut alibi
& præstantiora quæque in diuinis libaret. Erat
vir quidam Antonius nomine, sapientiæ & erudi-
tionis laude cum primis celebris, cui se in discipulo
tradidit, ut postea magni illius Antonij eremitæ
Christi discipuli exempla logè acrius, quam huius
Antonij philosophi, sectaretur. Posteaquam ve-
niminum humanarum diuinarumque rerum cogitatione
egregiè imbuisset, Lugduno ad Maticensis monasterii
uitatem à proceribus patriæ, nempe cognatis &
amicis reuocatus est: apud quos cum aliquam diu-
sine admirabili virtutis splendore versatus, tandem
episcopus loci illius, quem tantus virtutum splendor
latere non poterat, eum ecclesiæ suæ archidiaconi
conum constituit: quod ille ministerium, impeditum
te episcopo, sola obedientiæ virtute suscepit.

Fit Archidia-
conus.

Ea autè ciuitas habet vicinum monasterium
tis spiritualibus studijs decētissime ornatum.

refectus & fratres crebro eum ad se inuitabant, e-
 que colloquio & spiritali cōubernio vehemen-
 te delectabatur: prorsus vt vnice eum sibi fratrem
 diligere cuperent, quem postea etiam patrem ha-
 bere mereretur. Et huc quidem cum omnis ille Do-
 nigræ intentus esset, tum verò Hillebrādus qui-
 dem senior ad eum amore ardebat, vt nullum nõ
 moueret lapidem quò rãto thesauro, qui in eius pe-
 tre latitabat, cœnobium aliquando potiri posset.
 Inter post dulcissima colloquia & mutua synce-
 ræ charitatis officia & obsequia, gratia Dei in
 animo seculi contemptum parere cœpit. Quid
 tanta? Posito ecclesiasticæ dignitatis officio, spre-
 tandæ nobilitatis fastu & supercilio, postha-
 nobilissimo illo parentum & amicorum con-
 silio, totum se cœlesti magisterio subdidit. Nec
 multo post ad monasterium veniens, ad ex-
 monasticæ vitæ instituta, mira animi prom-
 ptitudine & alacritate non solum Abbati sed etiam
 in se in discipulis sese subiecit: tantaque inter eos virtute ac
 caritate versatus est, vt facillè in quouis pietatis
 militarisque studio primas sibi vendicaret.
 Nato autem conuersionis suæ anno, cum beatus
 Marus Abbas, cuius monitis & iussis tota ani-
 matione parebat Maiolus, non solum viribus
 fortis, sed etiam luminibus orbatus esset, com-
 munitatis fratrum omnium votis in Abbatem electus
 electioni inuitus planè & interdico ada-
 mandem acquieuit. Igitur cum tanti cœnobij
 & spiritalium & temporalium rerum
 subterfugere non posset, non minus pruden-
 ter quam strenuè rem aggressus est. Erat vir omnium
 laborum conuenienti dispositione decetissimè
 operans, sed virtutum omnium ornatus, qui ex vul-
 tu occu-

Fit Religio-
sus.

Fit Abbas.

Virtutes &
miracula e-
iur.

tu oculisque, atque totius denique corporis habitu
clarissimè elucebat, animum planè diuinum cuius
exhibebat. Quamùm autem vir sanctus Deo placere
rit, docere possunt signa & miracula, quæ eius me-
tis Dominus effecit, quândò, vt multorum fidelium
fidissima affirmat relatiò, multis diuersis affectu
morbis, plerique etiàm, quorùm iam desperata esse
vita, ab eo visitati, per gratiam Dei pristinæ san-
columitati restituti: complures oculorum decessu
caligine, lumen recuperarunt: non pauci melanc-
rijs vexati febribus, eius precibus sunt libera-
multi, vt ferūt, serpentum, luporum, canum mor-
bus infestati, demonum quòque ludibrijs exag-
Dominicæ Crucis signo eius dextera impresso salu-
tis remedia perceperunt. Multi in periculis tem-
num, istibus fulminum, alijsque incòmodis tem-
rationibus sunt seruati. Etsi autè non excitantur
pore mortuos, alia certè potiora præstant: quæ
per eum Dominus miracula edidit. Quòd si
anima plus est quàm corpus, multo excellentius
animas semper victuras à peccati morte excipere
quàm extincta corpora ad vitæ huius pericula
rumnas reuocasse. Porro eorùm, quos ab animæ
renda morte & immani vitiorum voragine ad
tam reduxit, suisque exèplis in vitæ vias perducit,
tantus est numerus, vt soli Deo cognitus sit. Hæc
gò atque id genus alijs claris virtutibus Deo charis-
minibus charus exstitit. Principes viri & reges
tentissimi summa eum veneratione atque honore
colebant, pectusque eius diuino spiritu plebentur
millimè exosculabantur. Hugo Gallorum Rex
illi deferebat plurimum, eum in vltima senectute
ad se vocabat, vt sancti Dionysij monasterium in
consilio & ope rectius posset constitui: cuiusque

Innumeros
conuertit ad
Christum.

Hugo Rex
Gallorum.

voluntati lætus obsecundans Syluiniacum per-
mississet, plenus dierū & sanctitatis ex hac vita mi-
ravit quinto Idus Maij, sexta feria illucescēte post
carissimam solenhitatem, qua Christus in cælum
scendit, & fideli seruo suo Maiolo post se scandenti
viam ostēdit. Quod vbi comperit Hugo Rex, suz
præsentia & regijs muneribus eius exequias coho-
retavit & tumulum, vbi præstante Domino multa
miracula sunt & sunt miracula, permultisque plurima
beneficia sunt, & præstantur beneficia, quæ præ ni-
mitate & multitudine & magnitudine commemorari
non possunt.

Beati vitæ
obitus.

NEREI ET ACHILLEI, ITEMQVE

*Domitilla & quorundam aliorū illustre martyrium.
re eo quod optima fide apud Sarium extat.*

Domitilla virgo nobilissim^o Domitiani Im-
peratoris neptis, cum Aurelianus consulis
filius incredibili eius amore inflāmatu^s eā
coniu^gem expereret, illa vt vicissim oculis eius
maximē ingentem curam & studiū in cor-
poris ornatu & cultu diū noctūque impendebat.
erat autem Nereum & Achilleum eunuchos ā
suis quos beatissimus Petrus apostolorū prin-
cipalis Christo lucratus fuerat. Illi itaque cum domi-
tillæ suam gemmis & vestibus auro splendide in-
ornatis fulgētem quotidie cernerent audacter di-
xerunt: Profecto si id studij & operæ quod in cor-
poris ornandō, vt Aurelianū maritum consequaris,
ad animæ ornatum transferres immortalent
gloriam omnium seculorum regem sponsum &
victorem habere posses: qui te eadē immortalitatis
gratia donaret: neque de ornamentis quicquam vlti-
mo tempore decidere pateretur. Ad hæc Domitilla
Ecquæ

12. Maij,
Domitilla
neptis Do-
mitiani.